

ЗАВТРА—ДЕНЬ— РАДЯНСЬКОЇ ПРЕСИ

Плакат художника
І. Гринштейна.

МОЛОДИЙ КОМУНІСТАР

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання VI.
№ 56 (563)

П'ятниця, 4 травня 1962 р.

Ціна 2 коп.

остаточне визволення від кайданів колоніалізму та імперіалізму.

По Красній площі йдуть ті, хто вигукає автомобілі і верстати, мотори і прилади, товари широкого споживання, ті, хто створює електронні машини і космічні кораблі, хто постачає селу найновіші сільськогосподарські машини.

Мезвчайна в цьому році першотравнева демонстрація. Нині — перша весна, коли радянські люди почали перетворювати в життя рішення XXII з'їзду партії, прийняту ним Програму побудови комуністичного суспільства. Принадне завтра стає сьогодні реальною дійсністю — ми вступили в період розгорнутого будівництва комунізму. Все те-

ворить про рішучість перетворити в життя історичні рішення XXII з'їзду КПРС, яка є свідченням нерушимої єдності партії і народу в боротьбі за мир, за комунізм.

І травня Центральний Комітет КПРС і уряд СРСР влаштували прийом на честь учасників параду і демонстрації. Хвилюючою і душевною була ця зустріч.

Урочисто відзначила міжнародне свято трудящих — Першотравень уся країна.

Багатотисячні демонстрації, народні гуляння відбулись також у Ленінграді, Мінську, Фрунзе, Ашхабаді, Душанбе, Таллінні, Кишиневі, Єревані, Волгограді, Горьком, Челябінську та інших містах. Вони були новим яскравим свідченням розквіту творчих сил радянського народу, його беззавітної відданості рідній комуністичній партії, ленінському Центральному Комітету КПРС на чолі з Микитом Сергійовичем Хрущовим. Вечері 1 травня на ознаменування свята в столиці нашої Батьківщини — Москві, в столицях союзних республік, а також у містах-героях — Ленінграді, Волгограді, Севастополі і Одесі було проведено артилерійський салют.

(ТАРС).

МОГУТНЯ ХОДА БУДІВНИКІВ КОМУНІЗМУ

Військовий парад і демонстрація представників трудящих на Красній площі

У КВІТУЧОМУ вбранні весни і червоних прапорів прокинулася радянська столиця в день Першотравня. Вже в ранкові години на проспектах, вулицях і площах зазвучали музика, пісні, святково схвилювані виходили москвичі на торжества на честь вічно юного свята.

Москва з ранку була сповнена радості, властивої їй кипучої енергії і пошвавлення. У Першотравень вона ненавче втілила в собі радість всієї країни.

Святково прибрана Красна площа. На гранітних трибунах зібрані партійні і державні діячі, робітники і колгоспники, представники науки і культури. Багато іноземних робітників і профспілкових делегацій з усіх континентів.

Хвиля оплесків прокоцуються по площі, коли на центральній трибуні з'являються керівники Комуністичної партії і Радянського уряду.

На правому крилі Мавзолею — видатні воєначальники — маршали, адмірала і генерали.

О 10 годині починається військовий парад. Міністр оборони СРСР, Маршал Радянського Союзу Р. Я. Малиновський приймає рапорт командуючого парадом Маршала Радянського Союзу М. І. Крилова, потім об'їжджає вишкунвані на Красній площі військові частини і по-здоровляє їх з святом. Після цього міністр оборони з трибуни Мавзолею виголошує промову. Величезний зведений військовий оркестр виконує Гімн Радянського Союзу. Гримлять залпи артилерійського салюту. Над площею лунає команда до початку параду.

Широким монолітним строем йдуть слухачі військових академій, військові моряки, курсанти, солдати й офіцери військ МВС, вихованці суворовських училищ і Нахімовського училища.

Проходить бойова техніка. Один за одним мчать по площі самохідні бронетранспортери, оснащені реактивними снарядами. Ці бойові машини — нове озброєння нашої армії, яке вперше показують на параді. Вони не знають перешкод ні на воді, ні на суші. Проносяться автомашини з десантниками — бійцями повітряної піхоти. Могутність цих військ в наші дні незмірно зросла. Вони тепер оснащені новими видами

озброєння, один з них — потужні самохідні артилерійські установки.

Свою зрослу могутність демонструють на параді радянські танки й артилерія. Ідуть надпотужні гармати, здатні зламувати будь-які оборонні перешкоди ворога.

Колону військової техніки, що пройшла по Красній площі, замкнули ракетні частини, оснащені могутніми балістичними ракетами. В наші країні виготовлені і поставлені на озброєння глобальні ракети. Вони здатні поразити будь-яку точку на планеті, підлітаючи до неї з будь-якого напрямку. Ці ракети невразливі для протиракетної зброї.

Військовий парад на Красній площі ще раз переконливо продемонстрував могутність наших Збройних Сил, їх готовність дати гідну відсіч будь-якому агресорові, забезпечити мирне життя будівників комунізму.

Починається демонстрація представників трудящих Москви. Відкривають її фізкультурники. «Програму побудови комунізму буде виконано!» — написано на одному з транспарантів. Переконливі цифри нагадують про величч завдання 20-річчя, що настало. Вісім тисяч спортсменів дружно вигукують: — Мир, Праця, Свобода, Рівність, Братерство, Щастя!..

З безліччю знамен, різноколірних прапорів, плакатів, ланно, виробничих емблем вступають на Красну площу демонстранти.

В день міжнародної солідарності трудящих, в день єдності і братерства робітників усіх країн москвичі звертаються до них з словами інтернаціональної солідарності і привіту. Про це говорять незлічені плакати і транспаранти. Радянські люди славлять світову соціалістичну систему — дітище міжнародного робітничого класу. Першотравень кличе всіх пригноблених і знедолених до безустанної боротьби за кращу долю, за

пер залежить від нас самих, від нашої праці, енергії, розуму.

В авангарді людей, які випереджають час, йдуть ударники комуністичної праці. У колонах демонстрантів — вчені Академії наук СРСР, численних науководослідних інститутів столиці. Це їх працею казку перетворено в дійсність — підкорено космос.

...Майже три години тривав яскравий, життєрадісний похід москвичів. Це була хвилююча маніфестація творчих сил та енергії будівників комунізму, яка го-

розквіту творчих сил радянського народу, його беззавітної відданості рідній комуністичній партії, ленінському Центральному Комітету КПРС на чолі з Микитом Сергійовичем Хрущовим.

Вечері 1 травня на ознаменування свята в столиці нашої Батьківщини — Москві, в столицях союзних республік, а також у містах-героях — Ленінграді, Волгограді, Севастополі і Одесі було проведено артилерійський салют.

(ТАРС).

Нові краї в Казахстані

АЛМА-АТА, 3 травня. (ТАРС). Сьогодні Указом Президії Верховної Ради Казахської РСР в республіці утворено два нових краї — Південно-Казахстанський і Західно-Казахстанський. Це зроблено з метою дальшого поліпшення господарського і культурного будівництва і повнішого використання ресурсів.

До Південно-Казахстанського краю увійшли Кзил-Ординська, Джамбулська області і Південно-Казахстанська область, яку перейменовано в Чимкентську. Центр краю — місто Чимкент.

Населення краю становить трохи не два мільйони чоловік. Тут бурхливо розвивається гірничодобувна, хімічна, цементна промисловість, кольорова металургія, машинобудування, енергетика, легка і харчова промисловість.

Південний Казахстан — край великого механізованого сільського господарства. За колгоспами і радгоспами тут закріплено понад 39 мільйонів гектарів

сільськогосподарських угідь, що становить шістьдесят сім тисяч чоловік.

За колгоспами і радгоспами краю закріплено понад 62 мільйони гектарів сільськогосподарських угідь.

У Центральному Комітеті КПРС і Раді Міністрів СРСР

Відповідно до постанови березневого Пленуму ЦК КПРС Центральный Комітет КПРС і Рада Міністрів СРСР утворили союзний комітет по сільському господарству в складі:

ГОЛОВА КОМІТЕТУ

ІГНАТОВ М. Г. — заступник Голови Ради Міністрів СРСР.

ЧЛЕНИ КОМІТЕТУ

ПОЛЯКОВ В. І. — завідувач сільськогосподарським відділом ЦК КПРС по союзних республіках, КОРНІЄЦЬ Л. Р. — перший заступник голови Державного комітету заготівель Ради Міністрів СРСР — міністр СРСР,

ПИСІН К. Г. — міністр сільського господарства СРСР, КУЧУМОВ П. С. голова всесоюзного об'єднання Рад Міністрів СРСР «Союзсільгосптехніка», ГУСЕВ Н. П. — заступник голови Держплану СРСР, ТИХОМИРОВ С. М. — заступник голови Держекономради СРСР.

СВЯТКУВАННЯ ПЕРШОГО ТРАВНЯ В КІРОВОГРАДІ (зліва) І КИЄВІ. В колонах демонстрантів. Фото В. КОВПАКА, К. ШАМШИНА.

ДО КОМУНІЗМУ, ДО МИРУ, ДО ЩАСТЯ!

ПЕРШОТРАВЕНЬ! Шороку в цей день радянські люди разом з людьми праці всіх континентів серця звертаються до зореносної Москви—столиці першої в історії загальнонародної соціалістичної держави, яка прокладає шлях до комунізму.

Комунізм! Це слово — символ миру, праці, свободи, рівності, братерства і щастя всіх народів — золотими літерами написано на кумачевих полотнищах і транспарантах, з якими вийшли на вулиці і площі трудівники столиці Радянської України. Сонцеяйне, дзвінке прийшло велике свято весни — свято міжнародної солідарності трудящих — в древній, але вічно юній красуні Київ.

Стрілки годинника наближаються до десятої. На

урядову трибуну піднімаються керівники Комуністичної партії і уряду України. Командуючий військами Київського військового округу генерал-полковник П. К. Кошовий об'їжджає підрозділи, потім піднімається на трибуну і виголошує промову. Могутньою хвилею над Хрещатиком котиться багатоголосе «ура!». Звучать гімни Радянського Союзу і Української РСР. Повітря здригається від залпів артилерійського салюту.

Урочистим маршем проходять офіцерські підрозділи, курсанти військових училищ, моряки; по широкій магістралі повільно йде грізна бойова техніка.

Змовкли мотори, і ось на широкую магістраль вливаються колони демонстрантів. Попереду, лаче символізую-

чи всепермагаючі ідеї марксизму-ленізму, які осяяли людству шлях до щастя, — майорить величезний червоний прапор з портретами К. Маркса і В. І. Леніна. Численні плакати, транспаранти — все оформлення колон — виявляють думи і прагнення радянських людей: втілити в життя історичні рішення XXII з'їзду КПРС, величчі накреслення нової Програми партії.

Всі барви райдуги засяяли над Хрещатиком. Це юнаки й дівчата в яскравому національному вбранні високо піднесли прапори всіх союзних республік. Міцна і непорушна дружба народів нашої країни! Спіраючись на цю дружбу, на безкорисливу, братерську шедру допомогу великого російського народу і всіх народів СРСР, двічі орденоносна Україна добилася небачених успіхів у розвитку своєї економіки і культури.

— Хай живе рідна Комуністична партія!

— Слава ленинському Центральному Комітетові КПРС на чолі з Микитою Сергійовичем Хрущовим!

— Слава великому радянському народові — будівникам комунізму! — Лунають численні здравниці з рядів демонстрантів.

Дедалі яскравіше розгорається свято. Центральною магістраллю заводили піонери. В їх руках виблискують прилади, моделі верстатів, літаків, снапи пшениці і кукурудзи. Уже в шкільні роки діти готують себе до плідотворної праці на славу Батьківщини.

У колонях демонстрантів твердою ходою крокують представники більш як трильйонної армії комсомолу республік. Дивлячись на радісні обличчя юнаків і дівчат, пригадуєш слова Микити Сергійовича Хрущова, сказані ним на XIV з'їзді комсомолу: «...Приміня, що у старшого покоління комуністів є така чудава зміна!».

Молодь вчиться жити і працювати по-комуністичному, керувати громадськими справами, виховує в собі риси людини майбутнього,

Поза трибуни проходять члени бригад і ударники комуністичної праці. Тільки в Києві в цьому чудовому русі сучасності беруть участь понад 140 тисяч молодих робітників.

Київні рапортують Батьківщині: промисловість міста достроково виконала чотирирічний план, давши понад завдання на сотні тисяч карбованців продукції. Свій вклад в цю трудову перемогу внесла і мова. Юне покоління будівників комунізму виправдовує надії, які покладає на нього партія. Якщо турбіна — то найпотужніша у світі; якщо тепловоз — то найсильніший!

«За чотири роки в республіці введено в дію 56 комсомольських новобудов!», «Вісім мільйонів тонн вугілля, мільйон тонн сталі на рік дають 11 домених і 5 мартенівських комсомольських печей!» — написано на великих щитах, що їх несуть міцні молоді руки. Серця киян з тими, хто спо-

руджував найбільшу у світі доменну піч у Кривому Розі, хто будував Дніпропетровський шинний завод, Кременчуцьку ГЕС, хто ставився врівень з прославленими майстрами промислового і сільськогосподарського виробництва.

Ніколи ще трудовий ентузіазм юнаків і дівчат не був таким високим, як тепер. Мудрі, народжені колективною думкою партії рішенням Президіуму ЦК КПРС до глибини душі схвилювали комсомольців республіки. Іх відповідь: виростимо кукурудзу на 3 мільйонах гектарів, відбудемо і продамо державі по одній свині вагою до 100 кілограмів на два гектари орної землі! І можна не сумніватися: молодь додержити слова.

Шумить, співає, веселиться багатолюдний Хрещатик. Йдуть ті, кому підвладні найглибші таємниці природи, — радянські вчені, і ті, хто у віршах і прозою, в музиці і фарбах прославляє

подвиг будівників комунізму — поети і композитори, художники і скульптори. У студентських колонях разом з росіянами та українцями йдуть чехи і поляки, болгари і кубинці, представники народів африканського континенту. У вищих навчальних закладах Києва навчаються посланці багатьох країн світу.

Між білокам'яними берегами Хрещатика майорять спортивні прапори. Проходять гімнасти, футболісти, легкоатлети. Своє вміння демонструють дотсафівці. Вони, як і всі радянські люди, готові в будь-яку хвилину стати на захист любовної Вітчизни, відстояти справу миру.

Мир! Це священне слово — в серцях і на устах трудящих України. Сотні тисячі раз повторювалося воно на першотравневих вулицях і площах Києва разом з найдорожчим для радянської людини словом — комунізм. (РАТАУ).

Радісно, вневнено

Я СНООКИЙ, золотокудрий, усміхнений. Він йде поспішною ходою. Сипле навкруг щирістю, збуджує. Ясноока, чорнява, усміхнена. Вона приймає його щирість, віддає тим же, хвилюється.

Він могутній, такий могутній, що здається неослягненим. Хіба що трохи невірівноажений. Розповідає про свої трудові діла. Він говорить, що йому нелегко, що не завжди все вдається, але на допомогу приходять друзі, багато друзів. І йому радісно. І з кожною весною він здобуває все визначніші перемоги.

Вона тендітна, середнього зросту, дев'ятнадцятирічна. Але зовні спокійна. Ніяковіючи, теж розповідає про свої трудові діла. І їй нелегко. Вона говорить про те, що особливо спочатку — десь півтора роки тому — коли стала дояркою, їй було важко з незвички. А тепер, наче звикла, а все одно важко. Бо чим більшу ношу несеши, тим важче. Зате і радісно — почувати себе справді сильним. А коли щось не вдається, то на допомогу приходять Клара Рибак, Надія Алексеева і багато, багато друзів. Вона мовби жалкує, що у неї весені ще не ясно і що найбільші перемоги — попереду, але на сьогодні надійшла вже по дві тисячі літрів молока на корову. А корів доглядає п'ятнадцять. Вона сама викохала їх з нетелів.

Вона йде схвилювана. Він йде збуджений.

Вони йдуть поруч, взявшись за руки, яснооки, усміхнені, раді своїй зустрічі. Йдуть вневненою і вагомою ходою.

Він — Першотравень.

Вона — Марія Волинець.

Михайло ШКУРАТ,
секретар райкому комсомолу:

Держзінзавод № 174
Олександрійського району.

У Комітеті по міжнародних Ленінських преміях „За зміцнення миру між народами“

19 і 20 квітня 1962 року під головуванням академіка Д. В. Скобельцина відбулися засідання Комітету по міжнародних Ленінських преміях «За зміцнення миру між народами».

За видатні заслуги в справі боротьби за збереження і зміцнення миру міжнародні Ленінські премії присуджені Кваме Нкрума — державному діячеві (Республіка Гана), Пабло Пікассо — художникові, громадському діячеві (Франція), Іштвану Добі — державному діячеві (Угорська Народна Республіка), Фаїз Ахмад Фаїзу — поетові, громадському діячеві (Пакистан), Ользі Побрете де Еспіноза — громадській діячці (Чилі).

Комітет по міжнародних Ленінських преміях «За зміцнення миру між народами» виступив з заявою, в якій запрошує всіх лауреатів премії взяти участь в роботі Всесвітнього конгресу за загальне роззброєння і мир. Конгрес збирається в Москві у липні ц. р.

Гордість робітничка

СІМ'Я робітничка заводу «Сільгоспдеталь» по праву гордиться своїм колективом художньої самодіяльності. Його виступи неодноразово з захопленням слухали кировоградці, колгоспники підшефної артілі. Естрадний секстет, танцювальна і вокальна групи стали улюбленицями робітників заводу.

В складі колективу — чудові люди, передовики виробництва. Соліст Степан Донченко — ударник комуністичної праці, кваліфікований токар. Учасник вокальної групи Анатолій Павлов — бригадир колективу кому-

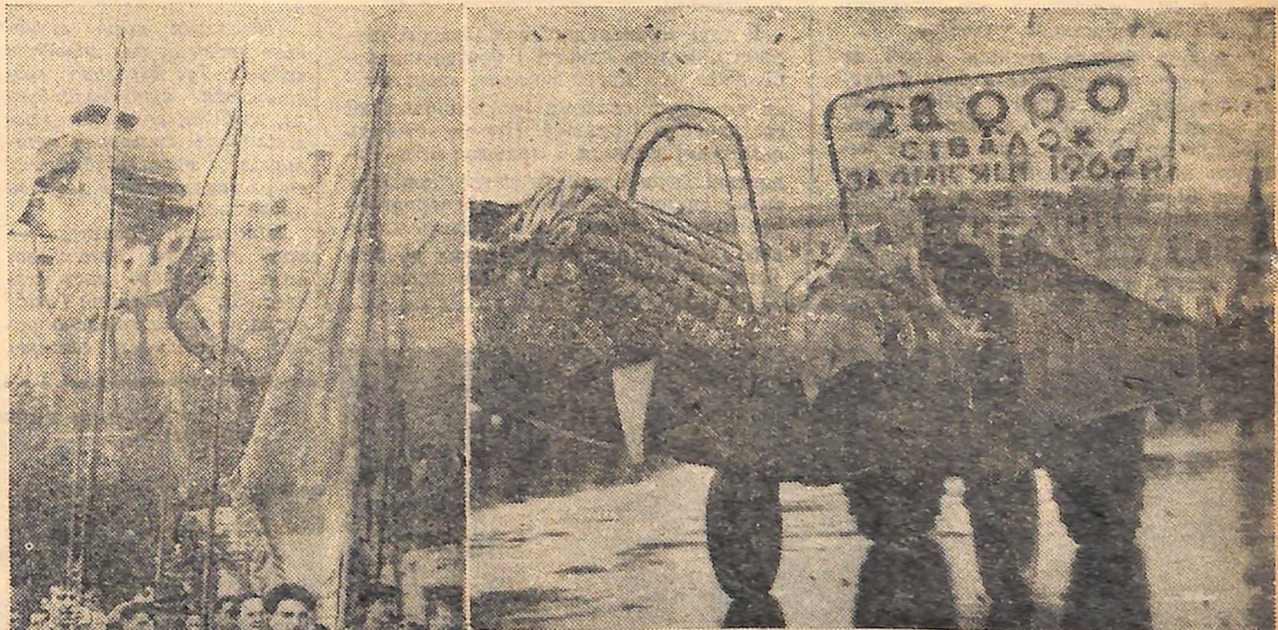
ністичної праці. Золоті руки у Світлани Глебової, Лариси Стародубцевої, Володимира Фатеева, Валентини Мельник.

А коли виходять вони на сцену, злива оплесків супроводять кожний їх виступ.

За успіхами самодіяльних митців — велика організаторська робота керівника танцювального колективу технолога заводу Г. Ніколенка, керівника вокальної групи М. Шефлера.

А. КОРОЛЬ,
токар заводу «Сільгоспдеталь».
м. Кіровоград.

СВЯТКУВАННЯ ПЕРШОГО ТРАВНЯ В КІРОВОГРАДІ. На площу імені Кірова вступає колона демонстрантів заводу «Червона зірка» (справа); в колонях демонстрантів (зліва).

До 50-річчя „Правди“

ЮВІЛЕЙНА МЕДАЛЬ

Ленінград, 3. (ТАРС). Барельєф В. І. Леніна і дві дати: «1912», «1962» — викарбувано на лицьовому боці бронзової настільної медалі. Внизу зображені заголовки газети «Правда» — перший і теперішній — з орденом Леніна.

На зворотному боці — прапор в руці робітника. На фоні прапора — слова: «50 років з дня випуску першого номера».

Ювілейну медаль виготовлено на заводі «Монетний двор» за моделлю московського скульптора М. Шмакова.

ЗАВТРА — ДЕНЬ РАДЯНСЬКОЇ ПРЕСИ

Це свято і юнкорів

ДУЖЕ часто в обласній комсомольській газеті з'являються замітки з Голованівського району. Ось і останнім часом. В одному з номерів газети була вміщена інформація юнкора Леоніда Поліщука з села Журавлики «Вони стали тваринниками». Та пише не лише Леонід. Пишуть до «Молодого комунара» й інші члени нашого корпункту.

В корпункті — 15 чоловік. Це представники майже з усіх колгоспів району. Вони мають різні спеціальності. Так, Володимир Олійник з артілі імені Тельмана (с. Красногірка) — дояр, Людмила Муха — піонер-

вожата з Голованівської середньої школи № 1, Віктор Дудник — тракторист з колгоспу імені Чкалова, Сергій Рудий — теж тракторист з артілі імені Леніна (с. Грузьке). Агроном артілі імені ХХ з'їзду КПРС Іван Вареник, другий секретар райкому ЛКСМУ, агроном за спеціальністю Микола Пустовіт. В молодіжній газеті часто можна бачити їх зарисовки, інформації. За завданням вони звертаються до мене. Інколи по телефону домовляємося про тематику матеріалів. Але часто не чекаю, поки хтось подзвонить. Кожного кварталу редакція «Молодого комунара» присилає мені тематичний план. Згідно з ним даю завдання всім членам корпункту. У мене з ними не тільки зв'язки по телефону. Активно листуюся. Часто вони надсилають матеріал мені, а вже потім пересилаю листи до редакції обласної газети.

Члени корпункту бувають в районі, і обов'язково заходять до мене за завданням. Нерідко проводимо бесіди з нашими кореспондентами. Два рази збирали семінари дописувачів газети.

Нерідко на корпункт надходять листи, скарги, які пересилає нам редакція газети на розслідування.

Члени корпункту — активні передплатники газети. Часто вони збирають молодь свого села і обговорюють матеріали, надруковані в «Молодому комунарі», висловлюють свої враження, влаштовують диспути.

Лариса ГРИМАЧ, керівник позаштатного корпункту «Молодого комунара» Голованівського району.

Щороку, напередодні Дня радянської преси, на заводі «Червона зірка» організовується виставка стінних газет. Серед кращих цехових і бригадних стіннівок ось уже шостий рік можна побачити газету «Комсомолец». Тепло і щиро пише газета про роботу молодих конструкторів, робітників і техніків цеху досвідного виробництва. Торік на міському огляді стіннівок «Комсомолец» був відзначений як одна з кращих газет міста.

На знімку: (зліва направо) редактор стінної газети Володимир КОМПАНИЕЦЬ та члени редколегії Лариса МІРОШНИЧЕНКО і Сергій ШМАТ за випуском чергового номера стіннівки.

Фото В. КОВПАКА.

Інформ ТАКТИ

П'ятдесят весен „Правды“

ЩЕДРА весна на свою гостинність. Разом з теплими вітрами і сонячними днями приносить вона й перші свята. «Перший радянський громадянин в космосі!» На всіх мовах світу ці слова прозвучали погожого квітневого ранку, і відтоді став день цей для нас радісним святом.

50 весен тому, 5 травня 1912 року, в Петербурзі, вийшов перший номер щоденної марксистської робітничої газети «Правда». Ця визначна дата в історії радянської преси — свято не лише для багатотисячної армії журналістів, а й для її надійної опори — робітничих і сільських кореспондентів, молодих дописувачів газети.

З перших своїх номерів «Правда» завоювала величезний авторитет серед робітничого класу. Керована Володимиром Іллічем Леніним, вона щоденно тримала найтісніші зв'язки з партією і широкими робітничими масами, вміщувала десятки кореспонденцій своїх активістів з заводів і фабрик Росії. В «Правде» робітники вбачали свою любов, справді марксистську газету, надійну захисницю їх інтересів.

Виконуючи ленінські заповіді, за 50 років свого існування «Правда» провела велику організаційську роботу по залученню нових авторів. Красномовний той факт, що лише в перші два роки свого існування в ленінській «Правде»

було опубліковано понад 17 тисяч робітничих кореспонденцій.

Нині у «Правді» багато молодших сестер — газет, які виходять на всіх мовах нашої багатонаціональної країни. Рівняючись на свою любиму газету, вони стали справді народною трибуною, колективними організаторами і керівниками мас, згуртували навколо себе сотні тисяч робітничих і сільських кореспондентів.

Цимало хороших справ до ювілею ленінської «Правды» зробили і юнкори Кіровоградщини. На підприємствах області вони провели масові рейди по перевірці використання резервів соціалістичної економіки. Рейдові бригади перевіряли готовність до сівби і хід весняно-польових робіт в колгоспах області, проводили огляд тваринницьких приміщень до і в період зимівлі худоби. Найкраща ж відзнака 50-річчя «Правды» — їх високі виробничі показники, особисті трудові подарунки рідній Комуністичній партії. В дні підготовки до святкування ювілею «Правды» трудову вахту з честю несуть наші активні дописувачі.

50-річний ювілей «Правды» — велике свято робітничих і сільських кореспондентів, юних дописувачів газети. Надійні помічники і опора нашої преси, вони носять і свій скромний вклад у створення матеріально-технічної бази комунізму.

У Україні видається 14 республіканських, 50 обласних, 37 міських, 585 районних, 443 фабрично-заводських, шахтних і студентських, 2190 колгоспних і радгоспних газет.

Відповідно до постанови березневого Пленуму ЦК КП України замість районних створюється 190 міжрайонних газет. Виходить також 105 журналів і видань журнального типу.

В республіці, крім українською мовою, видається немало газет мовами інших національностей, які живуть і працюють на Україні. Російською мовою, наприклад, виходить 3 республіканські, 8 обласних, 22 міських газет, журнали «Советская Украина», «Строительство и архитектура» та багато інших. Кілька газет дублюються угорською, молдавською мовами.

Великою популярністю користується газета «Правда» серед читачів області. Про це говорять і статистика. Якщо в 1957 році «Правду» одержувало 19.195 передплатників, то в 1962 році кількість читачів збільшилася до 37.720 чоловік.

ПРОТЯГОМ семи місяців при обласній газеті «Кіровоградська правда» працював університет робкорів. На факультеті юнкорів навчається і дописувач нашої газети. Нещодавно відбувся випуск слухачів університету. В наступному році університет продовжить свою роботу.

НАША ШКІЛЬНА БАГАТОТІРАЖКА

ВЖЕ п'ятий рік виходить у нас багатотиражна газета «За знання». Періодичність її — раз на місяць. До складу редколегії входить п'ять чоловік. Це вчителі К. Коган, А. Зеленецька, А. Лементарьова, К. Коновалова. Як і в кожній газеті, у нас теж існують кореспондентські пости. Вони є в кожному класі. Всього їх 27. Активних дописувачів у багатотиражки багато. Лена Шепель, Света Антоненко, Рая Суходольська, Олександр Усенко та інші часто пишуть до газети про справи в своєму класі, про діла піонерських дружин. Більшість юних кореспондентів є членами фотогуртка та гуртка молодих поетів-початківців. Концерти художньої самодіяльності, зустрічі з поетами, неділянки не проходять повз увагу фотолюбителів, поетів. І на сторінках газети можна бачити їх знімки, прочитати вірші.

В газеті є постійні рубрики — «Поради батькам», «Шкільна хроніка», «Думки учнів» та інші. Батьківська рада багато нам допомагає. Батьки беруть участь у підготовці газетних матеріалів, самі виступають із статтями. Газета висвітлює всі сторони шкільного життя, пише про роботу піонерської, комсомольської організації. Багатотиражка дає багато для розвитку школярів, розширення їх світогляду.

Крім друкованої багатотиражки, регулярно випускаються дві шкільні газети: піонерська — «Юний ленінець» і комсомольська «Молода гвардія». В кожному класі виходять стіннівки, сатиричні листки.

День радянської преси — свято і для наших юних кореспондентів, які пробують своє перо в шкільній багатотиражці. І хто знає, може згодом багато з них стануть хорошими журналістами.

Г. АНТОНЕНКО,
директор середньої школи № 6.

МОЯ ЛЮБИМА

Газету «Правда» я пам'ятаю з 1912 року. Тоді вона видавалася на високі робітничі. Самі воїни й охороняли свою газету від поліції. Виходила «Правда» під різними заголовками, продовжувала жити на зло ворогам.

Хочу розповісти про один випадок, про те, як ставились до газети наші класові вороги — царські генерали, чиновники. В той час жив я у Пскові. Зімав квартиру в підвалі, в будинку одного царського полковника. На периферію газета доходила рідко й зачитували її до дірок. Читав «Правду» і я. Дізнався про це мій хазяїн. До нього

потрапив один номер. Очевидно, денщик полковника заходив до мене, і викрав газету. Мабуть, уважно читав її полковник, бо опісля прийшов за мене, лютий, став погрожував. З того часу не було мені спокою. Мусяв переходити на іншу квартиру. Ось як ненавиділи вороги нашу газету.

Передплатником «Правды» став я в 1922 році. В тому ж двадцять другому вступив у партію. З того часу систематично одержую газету і дуже звик до неї.

Ф. ДОЦЕНКО,
пенсіонер.

селянське Голованівське.

Наймасовіша газета

ВДЕНЬ ця вулиця в порівнянні з пожвавленим Ленінградським проспектом, від якого вона бере початок, здається тихою. Але тільки-но над столицею опускається ніч, як вона оживає. Від виблискуючого вогнями будинку, на фасаді якого горить слово «Правда», розтікаються в різні кінці Москви вантажні фуртони — до аеродромів, вокзалів, Центрального поштамту, по багаточисленних шосе в інші міста.

І вранці перед роботою мільйони людей дістають із своїх поштових скриньок свіжий номер «Правды» — орган Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу.

Напередодні 50-річчя газети кореспондент агентства преси Новини Олег Морсков звернувся до заступника директора видавництва «Правда» Бориса Фельдмана з проханням розповісти

про те, як друкується і поширюється найстаріша й наймасовіша радянська газета.

— Про популярність «Правды», — сказав Борис Фельдман, — можна судити хоча б по її щоденному тиражу, який перевищує 6 мільйонів примірників. Такою цифрою не може похвалитись жодна газета світу. Тираж «Правды» з кожним роком росте. Якщо в день виходу її першого номера, 5 травня 1912 року, в Петербурзі було випущено 60 тисяч примірників, то в 1917 році друкувалось 200 тисяч, в 1931 році — більше одного мільйона, в 1940 році — 2 мільйона, а в 1955 році — вже майже 5 мільйонів примірників.

— Як доставляється газета в інші міста країни?

— Це дуже різноманітна система. Крім Москви, «Правда» друкується в Ленінграді, Львові, Свердловську, Ташкенті, Новосибірську, Хабаровську — всього в 22 містах Радянського Союзу.

Друковані форми — матриці відправляються рейсовими літаками. «Аерофлот» так побудував розклад своїх літаків, що місцеві друкарні можуть своєчасно віддрукувати тираж газети і вчасно розіслати її передплатникам.

Вперше ми почали доставляти матриці літаками в Ленінград ще в 1930 році. Тоді була створена спеціальна ескадрилья, якою командував відомий льот-

чик Михайло Водоп'янов. Це була складна справа. Сучасними повітряними лайнерами матриці «Правды» доставляються за будь-якої погоди.

Всього за дев'ять годин досягає ТУ-104 узбережжя Тихого океану. А раніш в Далекий Схід центральні газети приходили лише на 12—13 добу.

— Ну, а якщо все ж аеродром не приймає літака?

— Тоді ми відправляємо матриці «на скидання», тобто літак скидає їх над аеродромом на парашуті.

Зараз розробляється нова технологія передачі газетних полос по фототелеграфу.

В найближчі роки видавництво має намір значно

розширити сітку пунктів, де газета буде друкуватися безпосередньо з матриць. Наприклад, в Цілінограді, Симферополі, Челябінську і інших містах країни.

— Розкажіть про розповсюдження «Правды» за кордоном.

— США, ФРН, Гана, Австралія, Бразилія, Гвінея... По суті справи треба перелічити майже всі континенти і країни світу. За кордон «Правда» доставляється здебільшого літаками.

Там місцеві фірми розповсюджують її через передплату і в газетних кіосках. За кордоном інтерес до «Правды» постійно росте.

— Які видання будуть випускатися до ювілею газети?

— Готується до друку

збірник документів і матеріалів «Ленінської «Правды» — 50 лет», а також видання «В. І. Ленін про «Правду». До нього буде додаватися бібліографічний список праць Леніна, опублікованих в «Правде». Масовим тиражем вийде фотоальбом, присвячений ювілею «Правды» і завданням преси у виконанні рішень ХХІІ з'їзду Комуністичної партії і нової Програми КПРС.

На знімку: загальний вигляд комбінату «Правда».

Фото В. Савстьянова і М. Редькина. Фотохроніка ТАРС.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР»
4 травня 1962 р., 3 стор.

В день п'ятдесятирічного ювілею газети «Правда» редакція обласної газети «Молодий комунар» висловлює широкі подяки своїм активним дописувачам — керівникам кореспондентських пунктів, позаштатним кореспондентам, завідуючим і членам позаштатних відділів редакції, юнкорам:

В. Андрееву — вчителю Ульянівської середньої школи № 1; В. Аракемову — секретареві комсомольської організації колгоспу імені Ілліча Хмельницького району; В. Бондаренку — бібліотекарю села Бережинки Кіровоградського району; О. Бур'яському — керівникові нашого позаштатного відділу побуту; Г. Боровик — вчительці Лозоватської восьмирічної школи Новопраського району; Ю. Ваніну — інженеру-конструктору заводу «Червона зірка»; Ю. Гаджієву — учневі Панчівської середньої школи Новомиргородського району; Л. Гримач — керівникові корпункту в Голованівському районі; І. Гриві — керівникові корпункту у Вільшанському районі; І. Горовому — керівникові корпункту у Бобриньському районі; В. Гаврильцю — керівникові корпункту в Онуфрївському районі; О. Гудалову — члену нашого позаштатного відділу культури; М. Галіченку — позаштатному кореспонденту з м. Кіровограда; В. Гребенюку — робітникові з міста Кіровограда; О. Гудиму — юнкору з міста Хрущов; Д. Дрозденку — вчителю Лозоватської середньої школи Ульянівського району; О. Зубицькому — позаштатному кореспонденту з м. Кіровограда; М. Звенигородському — позаштатному кореспонденту з с. Ульянки; В. Калиниченку — позаштатному кореспонденту з м. Кіровограда; В. Копейкіну — колгоспнику (Добровеличківський район); І. Котовському — позаштатному кореспонденту з Вільшанського району; В. Кокі — інспектору району Вільшанського району; П. Коваленку — керівникові корпункту в Олександрійському районі; А. Кривою — позаштатному кореспонденту з Олександрійського району; О. Ладану — термісту агрегатного заводу; М. Литвинович — працівниці керамічного заводу Новомиргородського району; В. Ловеському — керівникові корпункту в Устинівському районі; Г. Малобродському — майстру облмлинбудтресту; Т. Мельник — ланковій колгоспу ім. Калініна Ульянівського району; В. Полонському — робітникові заводу «Динамік»; М. Пироженку — позаштатному кореспонденту з Рівнянського району; В. Правецькому — помічнику машиніста паровоза Знамянського депо; М. Пахнюку — колгоспнику артілі ім. Кірова Бобриньського району; Ф. Плахтію — робітнику облбудтресту; В. Проценку — керівникові корпункту в Новгородківському районі; В. Сокуренту — секретареві міськкому комсо-

ЩИРО ДЯКУЄМО!

молу м. Кіровограда; М. Сухову — вчителю Новомиргородської школи-інтернату; М. Стояну — вчителю Панчівської середньої школи Новомиргородського району; М. Сіваку — позаштатному кореспонденту з Гайворонського району; Ю. Сироті — працівникові лікарні села Млинки Онуфрївського району; Л. Тернавській — учениці Первозванівської середньої школи Кіровоградського району; Г. Толоку — керівникові нашого позаштатного відділу технічного прогресу; І. Телятникові — керівникові корпункту в Маловісківському районі; Л. Улічу — позаштатному кореспонденту в Ульянівському районі; Г. Удовиченку — керівникові корпункту в місті Олександрії; В. Чабаненку — інженеру агрегатного заводу; Т. Чумаченку — бібліотекарці с. Семенівки Компаніївського району; В. Цвяху — керівникові корпункту в Компаніївському районі; Г. Шевченку — позаштатному кореспонденту із Знамянського району; І. Яровому — вчителю Голиківської середньої школи Олександрійського району; Г. Філатову — позаштатному кореспонденту (Новопраський район);

СВОЇМИ РУКАМИ

Стіна преса школи у великій пошани. Пройдіться коридорами першого й другого поверхів: вашу увагу обов'язково привернуть змістовно оформлені газети. Особливим авторитетом користуються загальношкільна стіннівка «За знання». Кожний номер її учні чекають з нетерпінням. В загальношкільній стіннівці заведено цікавий куточок гумору та сатири. Його вдало оформляє наш художник, учень восьмого «А» класу Валерій Пашенко.

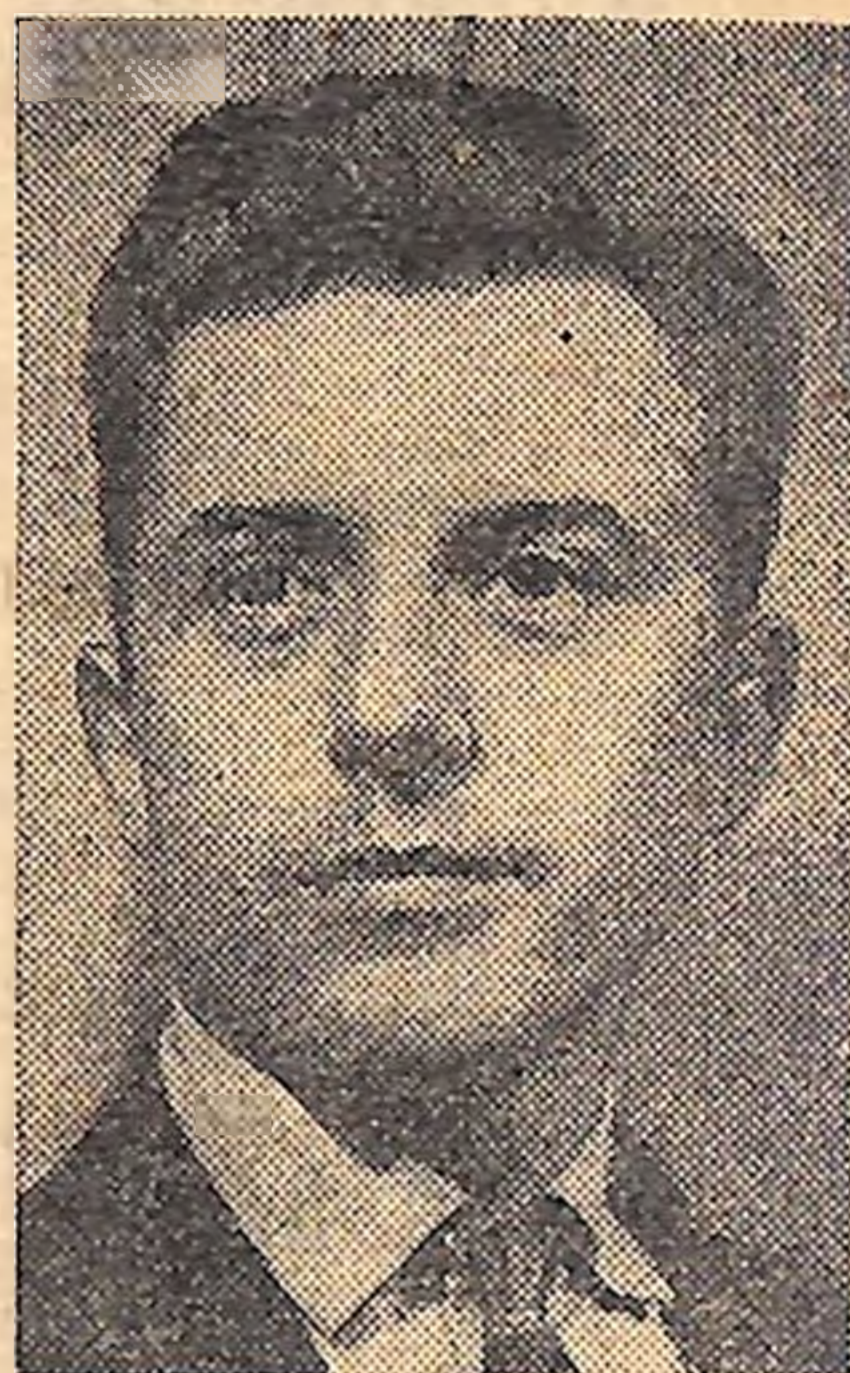
Подаємо ми і літературні сторінки. Тут вміщуються не лише вірші початківців, а й найбільш змістовні твори учнів, написані на віль-

ну тему. Так, в одному з номерів був вміщений твір учениці дев'ятого класу Лілі Примушко «Наша качаніста».

Газета «За знання» систематично веде рубрику «Цікаво», «Прочитай що книгу», «Подивись цей кінофільм» та інші.

Активно готувалася редакція стіннівки до Дня преси. Цій даті ми присвятили спеціальний номер нашої шкільної газети.

Л. РЯБУХІНА,
учениця 8 «А» класу
середньої школи № 1.
м. Бобриньця.

ГЕОРГІЯ Удовиченко — керівник кореспондентського пункту в місті Олександрії. Молодий комуніст працює помічником машиніста електровоза на Семелісько-Головіцькому вулгрозрізі. У нього хороші виробничі показники.

Наш позаштатний кореспондент не тільки надсилав фотознімки і кореспонденції в обласну молодіжну газету, а й бере активну участь в редагуванні шахтарської багатотиражки.

Наші активні юнкори

НАШ позаштатний кореспондент Леонід Уліч працював бригадиром садово-городньої бригади в Люшневатському відділку радгоспу Ульянівського району. Нині Леонід — комсомольський інструктор Ульянівського територіального колгоспно-радгоспного управління.

У ВОЛОДИМИРА Полонського, слюсаря Кіровоградського заводу «Динамік», багато турбот. Крім основної роботи, у нього почесна громадська професія позаштатного кореспондента обласної молодіжної газети.

Чимало цікавих тем, які хвилюють молодь, підняв Володимир на сторінках «Молодого комунара».

Наш позаштатний кореспондент В. Полонський навчається у Всесоюзному заочному лекторії по журналістиці і фоторепортажу.

У ОЛЕКСІЯ Ладана — рідкісна професія. Працює він термістом на Кіровоградському агрегатному заводі. 50-річчя газети «Правда» молодий виробничник зустрічає високими виробничими показниками.

Олексій — частий гість нашої редакції. Приносить він теплі зарисовки, кореспонденції про молодих робітників підприємства. Позаштатний кореспондент «Молодого комунара» мріє цього літа вступити до Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка на факультет журналістики.

КОРОТКІ ОПОВІДАННЯ

КАРПО Поляков, працівник районної газети, прийшов до будівельників, коли вони обідали. Після обіду, запаливши цигарки, муляри спочивали. Біля них примостився і Поляков. Уночі він чергував, вранці був у дорозі. Сонце пекло, — і відчував, як зліплюються очі. Спати, так хотілося спати. Але враз, ніби дужий порив вітру прогнав сон — русавий хлопчина в майці почав оповідати, і оповідання це було цікаве, смішне.

Йшлося про хитромудрих бригадирів — тракторної і рілничі. Надумали два мудреці у герої проскочити. І немає того, щоб зайти в парадні двері, а силкуються пробратись із заднього ходу. Протрубили, що виростає рекордний урожай кукурудзи. Взяли і ланчималий... Ідеш від дороги — ліс той самий, в кожному гнізді по дві стеблини, а на кожній стеблині по два качани, а на кожному качані по 700 дорічних зернин.

Хто не прийде — милується. Приїхав з району якийсь начальник і аж руками сплеснув. На все поле гукнув:

- Та про вас же і в Москві знатимуть!
- І тоді з кукурудзи вийшов дід Гаврило. Як він там опинився і чому — хтозна. Почув він слова начальника і додав:
- Обов'язково знатимуть, тільки з іншого боку.
- З якого іншого? Що ви верзете?
- Верзу? Ви, товаришу начальник, бачили бочку?
- Бачив!
- Кругла вона. А стукнеш, аж гуде. Порожня всередині.

ЗАПРОШЕННЯ

— Не розумію.

— А тут і розуміти нічого. В отих бригадирів оцей лан, як горожан бочка... Потрудіться пройти далі від дороги.

Потрудись начальник. Проїшов метрів із сто, — а там бур'яни — хоч вовком виї. Стебло од стебла — на десять метрів. Отакі мудреці...

— Товаришу! Звідки ця історія?

— Та трапилось у нас в п'ятій рілничій і в тракторній третій.

— Я з районної газети. Чи не погодилися б ви писати до нас. Опишіть хоч би цю історію. А може в запасі є й інші? Тільки нічого не змінюйте, пишіть так, як ви розповідали.

Оповідач не дуже охоче все ж сказав:

— Добре! Спробую.

То були хороші спроби. Про них дуже тепло відзивалися читачі. Карпо радів. Радів за оповідача — будівельника, за їхнього Тьоркіна, як його тут називали.

ДЛЯ ТИСЯЧ ЧИТАЧІВ

ТОЙ ОПОВІДАЧ, той Тьоркін, Леонід Громенко, коли втретє навідався до них Поляков, зрадів.

— От добре, що приїхали. В мене є для вас дуже смачний, але й дуже міцний горішок.

- Який горішок?
- Ходімо, покажу.

Вони йшли понад селом, спустилися у яр, знову вибралися на гору, поминули лісок, перед ними заблизився ставок, а біля ставу забліла хатина.

Карпо вже жалкував, що послушав Леоніда і вирушив у цей похід, що часу обмаль, треба сьогодні ж по телефону передати зарисовку про доярок, а він блукає, шукаючи якийсь «горішок».

- Отут живе наш рибовод, Олексій Туменюк.
- Навіщо йому рибовод, риба ота?
- Та ось і він. Знайомтесь, друзі!
- Ну, покажи своє багатство!

Час!... Час!... Уже п'ята, Там, біля телефону, напевне, сидить сам редактор і метас громи. Та тут, у кімнаті рибовода, Поляков забув і про редактора, і про своє завдання, і про все на світі.

В кімнаті на стінах були розвішані картини. Олексій у вільний час малював. І як малював! Все було вихоплене з життя. Тут була історія сімби і жнив, бороть-

ба за врожаєм, тут були герої степів — прості, мужні, прекрасні люди.

Він починав розуміти Леоніда. А Громенко захоплено говорив:

- Я вже давно кажу Олексію — пора на люди. Агітую його, щоб посилав свої малюнки в газету. Та скромний він дуже. Соромиться. А до чого ж тут скромність, коли його мистецтво всім потрібне. Стільки читачів районної газети! Що ж краще? Тримати свої картини отут. Чи щоб їх побачили тисячі людей?
- ... Коли Карпо подзвонив у редакцію, редактор з гнівом запитав:
- Ви забули про зарисовку?
- Не забув. Але я її не можу передати...
- Що?..
- Передати, кажу, по телефону не можна...
- Не говоріть загадками.
- Ні. Через годину самі побачите.

В наступному номері райгазети красувалася картина «Доярки». Карпо Поляков додав до неї кілька рядків пояснювального тексту, про колгоспного художника. Ця зарисовка була «гвоздем» номера. І кожний з тисяч читачів, розкривши газету, перш за все, дивився і читав матеріал про доярок...

Н. ДОБРИН.

ДРУГИЙ рік дописує в нашу газету учениця Первозванівської середньої школи Кіровоградського району Люба Тернавська. Навчання, дозволяючи, участь в громадському житті її друзів — все це цікавить юного кореспондента.

На знімку: Люба ТЕРНАВСЬКА.

КІНОТЕАТР «СІВАШЕЦЬ». Для дітей «Планета бур». Початок о 2 год. дня. «Дівчата». Початок о 10 год. ранку, 12 та 4 год. дня, 6, 8 та 10 год. вечора. На літньому майданчику — «Кохання треба дорожити». Початок о 8 год. 30 хв. вечора.

КІНОТЕАТР ІМ. ДЗЕРЖИНСЬКОГО. «49 днів». Початок о 9 год. 30 хв. та 11 год. 15 хв. ранку, 1, 2 год. 45 хв., 4 год. 30 хв. дня, 6 год. 15 хв., 8 год., 9 год. 45 хв. вечора. На літньому майданчику о 8 год. 30 хв. вечора.

День несподіванок

ДРУГЕ травня можна сміливо назвати днем несподіванок у футболі. Своєрідний проїшов четвертий тур у другій українській зоні класу «Б», де виступає кіровоградське «Динамо». Справа в тому, що лише одна команда не виграє в цей день на своєму полі. Запорізький «Металург» у Кривому Розі обіграв (3:0) «Гірник». Це вже четверта перемога лідера зони. Таку ж кількість виграшів мають зараз кіровоградці. Позачора чернівецький «Авангард» зміг лише одним м'ячем відповісти на два голи, забитих динамівцями. Є. Золотухіним, Ю. Горожанкіним. Інші ігри туру закінчилися так: Північнодонецьк—Київ—0:0, Херсон—Одеса—1:2, Луцьк—Черкаси—2:2, Дніпродзержинськ—Ровно—3:1.

Таким чином, турнірну таблицю, як і раніше, очолює запорізький «Металург» — 8 очок з 8 можливих. Таку ж кількість очок набрали динамівці Кіровограда. Але у них гірша різниця забитих і пропущених м'ячів.

„Шахтар“ втрачає очки

ТРЕТЮ зустріч чемпіонату країни з футболу серед команд класу «Б» олександрійський «Шахтар» провів у Тернополі із місцевим «Авангардом». Змагання пройшло при перевазі господарів поля, і закінчилося їх перемогою з рахунком 2:0.

Після проведення трьох матчів олександрійці мають два очки (із шести можливих) при співвідношенні м'ячів — 3:3.

Наступну гру «Шахтар» проведе в неділю, 6 травня, на своєму полі з командою «Колгоспник» міста Ровно. Це буде перший кубковий матч гірників.

Редактор П. МАРЧЕНКО.

КІНОТЕАТР ХРОНІКА. Документальні фільми «Ведмежий цирк», «Домашня аптечка», «Коли у вас вихідний». Демонструється без перерви з 10 год. ранку до 9 год. вечора. Художній фільм «Новорічний пунш». Початок о 9 год. 30 хв. вечора.

Пишіть!

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.

«Молодой комунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Дзвоніть!

Телефони редакції: редактора — 56-12, відповідального секретаря — 50-14, відділів — 50-24.

БК 00167.

Зам. № 2804.

Заходьте!

Редакція працює з 10 години ранку до 6 години вечора. Ми завжди раді бачити вас, друзі, в себе!

Кіровоградська обласна друкарня ім. Г. М. Димитрова.